

مواجهه مجلس جدید با زنان

گفت‌وگو با **اشرف بروجردی**
معاون وزیر کشور در دولت خاتمی

خیز طلا و کریپتو

قیمت بیت کوین تحت تاثیر هاوینگ
تا ۱۰۰ هزار دلار بالا می‌رود؟

پایان نسل طلایی دهه ۷۰

درباره **خدا حافظی جواد خیابانی**
از دنیای حرفه‌ای گزارشی

از خوانسالاری تا وزارت و سفارت

کارنامه دیپلماتیک **خاندان سپهبدی** از وزیر امور خارجه تا سفیر کبیر ایران

آیا گوش می‌کنند؟

شاید برای اولین بار باشد که مقام رهبری بلافاصله پس از انتخابات خطاب به نمایندگان، درباره «سختن اختلاف انگیز، دعوا راه انداختن‌ها و سستیزه‌گری‌های دشمن‌پسند» چنین به‌صراحت هشدار می‌دهند. ایشان در سخنان خود تأکید کردند: «منتخبان مجلس جدید مراقبت کنند و نگذارند شیرینی تشکیل مجلس در کام مردم و فضای سیاسی با طراوت کشور تلخ شود، ضمن اینکه اگر مجلس دچار دعوا و ستیزه و مقابله و جبهه‌بندی‌های گوناگون شود، از کار اصلی خود بازمی‌ماند.» پرسش این است که این توصیه از کجا نشأت گرفته و آیا در عمل رعایت خواهد شد یا خیر؟ این توصیه مبتنی بر شناخت قبلی از برخی افرادی است که نام‌شان به‌عنوان فرد پیروز اعلام شده است که رفتار آنان در هر زمینه‌ای و با هر فرد و گروهی کامیاب از همین رویکرد تقابلی و تندپیروی می‌کند و جالب اینکه بلافاصله پس از ۱۱ اسفند، برای رقبای خود خط‌ونشان کشیدند. بنابراین، شناخت این مجموعه امری عادی است و از آن عادی‌تر اینکه به‌رغم این توصیه، پس از آغاز به‌کار مجلس یا حتی پیش از آن، جنجال‌های طرفینی آغاز خواهد شد. به چند علت بعید به نظر می‌رسد که آنان این توصیه مقام رهبری را رعایت کنند. ❏

هشدارهای رهبری به منتخبان جدید مجلس و خبرگان

منتخبان مجلس جدید مراقبت کنند و نگذارند شیرینی تشکیل مجلس در کام مردم و فضای سیاسی با طراوت کشور تلخ شود.

اعضای مجلس خبرگان باید مراقبت کنند که در انتخاب‌های خود اصول ثابت جمهوری اسلامی مورد غفلت قرار نگیرد.

دو نماینده مجلس بررسی کردند: چرا رهبری هشدار دادند؟

گزارش پارلمان ۲۳

پرانرژی علیه ترامپ

بررسی نکات کلیدی سخنرانی سالانه جو بایدن در کنگره آمریکا

گزارش بین‌الملل ۸-۹

تحلیلگران ارشد سیاسی بررسی کردند:

آینده اصلاح‌طلبان پس از ۱۱ اسفند

حمیدرضا جلالی پور جامعه‌شناس و فعال سیاسی برآورد من این است که بعد از انتخابات و در انتخابات ۱۴۰۴ هم بخش بزرگ‌تری از جبهه و اصلاح‌طلبان میانه‌روها به سمت تقویت میانه و روزنه‌گشایی تدریجی و جدی گرفتن مداخله انتخاباتی حرکت می‌کنند و بخش دیگری هم که از امکان اصلاح ناامیدند، به انواع گذارگرایی گرایش شفاف‌تری پیدا می‌کنند. امیدوارم هاضمه جبهه اصلاحات برای پذیرش و پیش‌رویش تکثر افزایش یابد.

عباس عبدی روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی من در همان سال ۱۳۹۰ هم معتقد بودم و اعلام هم کردم که باید رای می‌دادند و این را اعلام می‌کردند که هرکسی تمایل دارد نیز رای دهد و توصیه می‌کنم که این کار را انجام دهید، چرا که از ایشان چنین انتظاری می‌رود اما در این انتخابات، واقعیت این است که آقای خاتمی استانداردهای لازم برای اینکه کلمه انتخابی را به این اتفاق اطلاق کرد، ندیده و در نتیجه، رای هم ندادند.

صادق زیباکلام استاد علوم سیاسی دانشگاه در انتخابات مجلس سال ۱۳۹۸ و در انتخابات سال ۱۴۰۰ ریاست جمهوری دیگر از آن جمعیت ۲۴ میلیونی حتی ده درصد نیز حاضر به آموختن به پای صندوق رای نشدند و در انتخابات ۱۱ اسفند نیز از جمعیت یک‌ونیم میلیونی که به عارف رای داده بودند، حاضر نشدند مشارکت کنند. عملاً عدم شرکت در انتخابات منجر به پیروزی جریان‌های تندرو است و این به نفع آنهاست.

محمد جواد روح / سردبیر: «این بنده کوچک خدا همیشه بر انتخابات و اهمیت آن تأکید داشته است و دارد و راه خیر خواهانه اصلاح وضع نگران کننده کشور را «اثر بخش کردن نهاد انتخابات» می‌داند. من آنچه را که برای بهبود وضع و در جهت منافع ملت و کشور و حتی حکومت به نظرم می‌آمده است، تاکنون گفته‌ام و پیشنهاد کرده‌ام، اما متأسفانه به آن اعتنایی نشده است. این بار تصمیم گرفتم که اگر نمی‌توانم کاری برای مردم بکنم، همراه و همنوا با خیل نارضایتی باشم که در عمق وجودشان بر این باورند که اگر راه نجاتی باشد، راه اصلاح امور است. آگاهانه و صادقانه رای ندادم تا به هیچ‌کس دروغ نگفته باشم. بدون اینکه با انتخابات معنادار به‌عنوان منشأ تقویت قدرت و حاکمیت ملت و امنیت ملی و ترمیم اعتماد همگانی، مخالف باشم و بدون اینکه برای دادن مردم مخالفت کنم، رای ندادن را در شرایط نامطلوب کنونی و وجه دیگری از رای دادن در وضعیت حتی نسبتاً مطلوب انتخابات می‌دانم؛ به این امید که با رای ندادن در این شرایط اعتماد آسیب‌دیده مردم از حکومت و جریان‌های سیاسی از جمله اصلاح‌طلبی (که دامنه‌اش گسترده‌تر از دایره اصلاح‌طلبان رسمی است)، تا حدی ترمیم شود.» (اظهاریات سیدمحمد خاتمی در دیدار مشاوران خود، چهارشنبه ۱۶ اسفندماه ۱۴۰۲).

و چنین بود که این بار، «این بنده کوچک خدا» پای صندوق رای نرفت؛ همان صندوقی که دوم خرداد ۱۳۷۶ با سیل آرایایی که به نام او ریخته شده بود؛ آرزوی تغییر و پیام و رویای شکل‌گیری «یک ایران جدید» را به بخش بزرگی از زنان و جوانان و دانشجویان و نویسندگان و نوجوانان و کارآفرینان و به حاشیه‌رفتگان و روشنفکران و نیز به جهان بیرون (اعم از دولت‌ها و تحلیلگران و ناظران و نظریه‌پردازان و استراتژیست‌ها) فرستاد. آن روز، نام «خاتمی ۱۳۷۶» همچون واژه‌ای بود که در تداوم «ختمی ۱۳۵۷» تلاش داشت آن انقلاب ناگهانی و شگفت‌آور را به اصلاحاتی شگفت‌آورتر پیوند دهد تا از رهگذر آن، «ایران جدید» رخ نماید و قدرت گیرد. ابزار اصلی این تحول بزرگ اما، صندوق رای بود؛ صندوقی که اکثریت قریب به اتفاق جامعه نه‌فقط خود آن را «معنادار» تلقی می‌کردند؛ بلکه خروجی آن را «معنا بخش» زندگی و آینده خویش می‌دیدند. آن روز، صندوق رای، حامل میلیون‌ها رویا بود. فراتر از این، صندوق رای بود که به خود منتخب نیز معنا بخشید. ❏

غایب همیشه حاضر

درباره **سید محمد خاتمی**
که برای اولین بار پای صندوق رای نرفت

یادداشت سردبیر